

דף לד:

עין משפט א. אה"ע סימן כג פעיף א

א. עוון שז"ל: חמור מכל העבירות שבתורה, לפיכך לא יהיה אדם דש מבפנים וזורה מבחוץ^ב, ולא ישא קטנה שאינה ראויה לילד.

עין משפט ד. אה"ע סימן יג פעיף ו

ז. הממאנת בבעלה, אינה צריכה להמתין צ"ב יום דלא גזרו אלא על הגרושה^ע.

ח. המזנה אינה צריכה להמתין צ"ב יום, שהיא מתהפכת שלא תתעבר. ודה"ה^פ אנוסה ומפותה ושבויה אפי' גדולות אינן צריכות להמתין^צ, וי"א דאם הם גדולות צריכות להמתין.

ולדיעה זו אשת ישראל שנאנסה תחת בעלה^ק אם לא נבעלה לבעלה תחילה צריכה להמתין צ"ב יום.

עין משפט ה. אה"ע סימן יג פעיף א

א. אשה שנתגרשה או נתאלמנה לא תתארס וכ"ש שלא תנשא עד

ג. נדה י"ג ע"א, ובספר חסידים כתב דאם אחד מתיירא שאם לא יוציא זרע לבטלה יכשל בא"א או באשתו נדה, יוציא זרע לבטלה משיכשל ח"ו באיסור כרת ורק יתענה מ' יום בקיץ או ישב בקרח בימי החורף כ"כ בח"מ.

ס. וכ"ש זקנה או עקרה ונקט השו"ע קטנה, לרבותא שאפי' שהיא ראויה לילד אחר שתגדל אסור כ"כ הח"מ בריב"ש.

ע. מיבמות ל"ד ע"ב ושמואל.

פ. כר"י ביבמות ל"ה ע"ב וכן פסק הרי"ף.

צ. דעת הטור.

ק. היינו שלא נבעלה לבעלה תוך צ' יום לפני שנאנסה, כ"כ הח"מ.

שיעברו צ' יום חוץ^ר מיום הגירושין או יום המיתה, ויום שנתארסה בו, כדי להבחין בין זרעו של ראשון ואחרון^ש.

א. גזירת חז"ל של המתנת צ"ב יום היא אף באשה שאינה ראויה לילד^ת, ואף שנתגרשה או נתאלמנה מן האירוסין, ואפי' קטנה או זקנה או עקרה או איילונית, או בעלה חולה, או היה במדינת הים, או סריס אדם, כולם צריכים להמתין צ"ב יום.

ר. מיבמות מ"א, וכר"מ דקימ"ל כוותיה בגזירותיו. ויום הגירושין היינו מיום הכתיבה שמאז אינו מתייחד עמה. והרא"ש כתב מיום הנתינה וכן ראוי להחמיר.

ש. אבל מותרת לעשות שידוכין תוך צ' יום, ובלבד שלא יכנס עמה בבית אחד. כ"כ בב"י.
ת. שם ביבמות מ"ב ע"ב.